

اولین کنفرانس ملی یافته های نوین حوزه یاددهی و یادگیری

شیوه پذیرش مریبیان پیش دبستانی(چالش ها و راهبرد ها)

محمد حسین زارعی (نویسنده مسئول)¹، احمد رضا نصر²، سید ابراهیم میرشاه جعفری³

¹ عضو هیئت علمی دانشگاه پیام نور

zarei.mhz@gmail.com

² عضو هیئت علمی دانشگاه اصفهان

Arnasr@edu.ui.ac.ir

³ عضو هیئت علمی دانشگاه اصفهان

Jafari@edu.ui.ac.ir

چکیده

شیوه های کنونی پذیرش مریبیان پیش دبستانی تحت نظرارت کامل مدیران مراکز انجام می گیرد. از طرف سازمان های دولتی توجهی به چگونگی انتخاب مریبیان وجود ندارد و این کیفیت آموزش در دوره پیش دبستانی را تحت تاثیر قرار داده است. هدف از این مقاله بررسی چالش های موجود در زمینه پذیرش مریبیان و ارائه راهبردهایی جهت اصلاح و بهبود شیوه پذیرش مریبیان پیش دبستانی است. براین اساس، پس از شناسایی متخصصان و مریبیان با تجربه با استفاده از مصاحبه نیمه ساختار یافته نظراتشان در این زمینه پرسیده شد. پاسخ مصاحبه شوندگان ضبط شد و بعد از پیاده سازی متن مصاحبه گویه های مورد نظر استخراج شد. نتایج حاصل از مصاحبه از این قرار است که مصاحبه شوندگان با شیوه های فعلی پذیرش مریبیان پیش دبستانی مخالفند. آنها معتقدند که در صورت انتخاب مریبی بر اساس دانش و تجربه، نظرارت شدید سازمان های متولی آموزش پیش از دبستان بر پذیرش مریبیان، درخواست گواهی سلامت جسمی و روانی از متقاضیان و آزمون از افراد متقاضی ورود به این عرصه قبل از آموزش می تواند به شیوه پذیرش کمک کند و آن را بهبود بخشد.

کلید واژه ها: شیوه پذیرش، مریبیان پیش دبستانی، چالش ها و راهبرد ها

اولین کنفرانس ملی یافته های نوین حوزه یاددهی و یادگیری

مقدمه

وقتی که رشد در آموزش و پرورش دوره پیش دبستانی مورد بررسی قرار می گیرد، می توان مشاهده کرد که در دهه های اخیر آموزش و پرورش این دوره در جهان مورد تاکید قرار گرفته و در اولویت است(کاواک^۱ به نقل از کیهان و کیلک، ۲۰۱۱) با این وجود، رشد نیروی کار در دوران اولیه کودکی و اصلاح شیوه پذیرش مربی برای دستیابی به اهداف و دستورالعمل های تعیین شده در این حوزه ضروری است.

بر اساس تحقیقات انجام شده دلایل و شواهد زیادی برای افزایش تمرکز بر ورود به این دوره تحصیلی وجود دارد. این تحقیقات به شواهدی اعم از مطالعات رشد مغزی برای ارزیابی برنامه های پیش دبستانی که به اهمیت تجربیات این دوره بر افزایش کیفیت و موفقیت در دوران بعدی تحصیل اشاره دارد(فینبرگ^۲ و رحمان^۳ ۲۰۰۱؛ ارلی^۴ و همکاران، ۲۰۰۷). همچنین، تحقیقات نشان داده است کودکانی که از خانواده های کم درآمد وارد این دوره تحصیلی نمی شوند به طور قابل توجهی نسبت به کودکان از خانواده هایی با امتیازات بیشتر مهارت های کمتری دارند(مک لاهان^۵ و همکاران، ۲۰۰۵؛ ارلی و همکاران، ۲۰۰۷).

با توجه به اهمیت این دوره تحصیلی صاحبنظران و متخصصان تعاریف گوناگونی را برای این دوره ارائه داده اند و هر کس به گونه ای آن را تحلیل نموده است. عده ای آموزش و پرورش پیش از دبستان را هدایت جریان رشد طبیعی کودکان از تولد تا شش سالگی در زمینه های رشد عاطفی و اجتماعی، شناختی و حرکتی می دانند(سلطانی، ۱۳۹۰) و گروهی از آن به عنوان دوره جدا شدن تدریجی از محیط خانه و آماده شدن برای انس گرفتن با کودکان دیگر و آشنایی با کار در مدرسه(صفی، ۱۳۹۱) یاد کرده اند.

در ایران با تصویب سند تحول بنیادین نظام تعلیم و تربیت رسمی و عمومی جمهوری اسلامی از سوی شورای عالی انقلاب فرهنگی و به دنبال آن تنظیم و تصویب برنامه درسی ملی در شورای عالی آموزش و پرورش، «دولل پیش دبستان دوره ای رسمی و غیر اجباری اطلاق می شود که کودکان گروه سنی ۵ و ۶ سال را تحت پوشش برنامه های آموزشی و تربیتی قرار می دهد.» (سند برنامه درسی ملی، ۱۳۹۱). در این دوره، به تناسب امکانات و مقتضیات هر کشور، کودکان سه تا شش ساله مورد پرورش قرار می گیرند. این دوره در جهان به تناسب سنین حضور کودکان در آن و اهداف خاص هر مرکز در مراکزی با نام هایی مانند خانه خردسالان، باغ کودکان، مدرسه مادرانه، باعچه کودک و کودکستان انجام می گیرد(صفی، ۱۳۹۱).

آموزش کودکان در این سنین باید منطبق بر ویژگیهایی خاص آنها و متناسب با سطح رشدی آنها در سراسر جهان، مبتنی بر روش های خلاق کودک محور و یادگیری فعال و یا آموزش غیر مستقیم باشد. از سیستم های آموزش غیر مستقیم، شامل روش هایی است که در آنها مربی تنها وظیفه هدایت جریان یادگیری کودکان از طریق بر انگیختن حس کنجکاوی آنان نسبت به یک موضوع خاص، تهییه لوازم و امکانات لازم برای استفاده کودک در جریان یادگیری کمک به کشف راه حل یا درک موضوع توسط کودک را بر عهده دارد استفاده گردد(سلطانی، ۱۳۹۰).

¹. Kavak

². Kayhan & Kilic

³. Feinberg

⁴. Rahman

⁵. Early

⁶. Mc Lanahan

اولین کنفرانس ملی یافته های نوین حوزه یاددهی و یادگیری

طبق اسا نامه دوره پیش دبستانی وزارت آموزش و پرورش به عنوان تنها صادر کننده مجوز مراکز پیش از دبستان است اما مسئولیت های فعالیت های آموزش و پرورش این دوره، تعیین صلاحیت های نیروی انسانی و استاندارد های فضا، تجهیزات و مواد آموزشی علاوه بر آموزش و پرورش به سازمان های وابسته به آموزش و پرورش و نهاد های دولتی و غیر دولتی اعم از مراکز بهزیستی نیز محول شده است (سازمان پژوهش و برنامه ریزی، 1389).

مربیان پیش دبستانی نقش مهمی در بوجود آوردن کیفیت در محیط های آموزشی دارند. آنها می توانند نقش خود را در فراهم کردن محیط هایی که کودکان بتوانند در آن توانایی هایشان را شکوفا سازند، ایفا کنند. همچنین، باید مهارت لازم را در بوجود آوردن شرایطی که کودکان توانایی های روانی- حركتی، اجتماعی، زبان شناسی خود را نشان دهند را دارا باشند. یک مربي با تجربه و حرفة ای باید قادر باشد که برنامه های آموزشی و رشد کودکان را به صورت اثر بخش ارزیابی و علاوه بر این رشد خود را هم ارتقاء دهد و کارآیی برنامه های آموزشی را بهبود بخشد. بسیاری از مربیان مراکز پیش دبستانی، آموزش های حرفة ای کمی را در این زمینه دیده اند. در واقع بیشتر آنها به صورت تجربی و یا از رشته های غیر تخصصیز به این شغل روی آورده اند. مسلم است که مربي پیش دبستانی به ویژگی ها و توانمندی های حرفة ای در این زمینه نیازمند است.

هدف از آموزش مربیان، تربیت مربیانی است که بتوانند بر اساس آموخته هایشان در خود و همچنین در محیط اطرافشان تغییرات ایجاد کرده و بتوانند مسائل شغلی، اجتماعی و حرفة ای خود را به بهترین شکل حل نموده و آموزش را اصولی تر و بر اساس برنامه ها و روش های جدید و مورد استفاده در سطح دنیا به انجام رسانند. تقریباً در کلیه جوامع، مسائل و هدف های آموزش به مربیان در یک راستا قرار گرفته و همه برای حرفة ای شدن مربیان در زمینه کاریشن برنامه ریزی کرده ولی روش ها و برنامه ریزی ها متفاوت است. این تفاوت هم ناشی از تفاوت در فرهنگ، تاریخ، اقتصاد و اجتماع می باشد. نظام های آموزشی همه کشور ها دارای مسائل و مشکلاتی کم و بیش یکسان هستند. در قرن بیست و یکم اصلاح برنامه های تربیت معلم و ایجاد انگیزه برای معلمان به صورت یک اولویت مورد توجه بسیاری از کشور ها قرار گرفته است (يونسکو، 1996). تحقیقات انجام شده، وجود پاره ای از مشکلات را در نظام تربیت معلم ایران نشان می دهد (سلسبیلی، 1371؛ لیاقتدار، 1380 و جواهر فروش زاده، 1381). به گونه ای که در این آموزش ها 75 درصد به اطلاعات عمومی و نظری مربوط است و تنها 25 درصد به چگونگی یاد دادن اختصاص یافته و زمان کمتری برای آموزش مهارت ها و توانایی های حرفة ای در نظر گرفته شده است.

افرون بر دوره های آموزشی در سطوح دانشگاهی، دوره های ضمن خدمت تربیت مربی به شکل عملی، بهترین و مفید ترین اقدامی است که سطح عملکرد علمی، کاربردی و کیفی معلمان را ارتقاء می بخشد. به باور گرین (1997)، برای حصول بیشترین منفعت، مربیان باید در دوره هایی که به همین منظور و با دقت طراحی شده اند آموزش ببینند و بر فعالیتشان به صورت دوره ای نظارت شود.

در برخی از کشور ها مانند آمریکا، اتریش، ایتالیا، بزریل، کره جنوبی و کانادا برگزاری کلاس های تربیت مربی برای کودکان بر عهده دپارتمان ها و انجمن های وابسته به دانشگاه است، و در برخی از کشور های دیگر مانند پرتغال و اسپانیا این دوره های آموزشی بخشی از آموزش رسمی کشور است و رسماً در نظام آموزش و پرورش اجرا می شود. در کشور هایی مانند فرانسه و سوئد تربیت نیروی متخصص برای دوره پیش از دبستان به صورت رسمی و آکادمیک انجام می گردد (هدايتی، 1393). علاوه بر این، متخصصان تربیت مربی را نیز تضمین شغلی می کنند و به اندازه نیاز به نیروی کار در این دوره مربی تربیت می کنند (زینلی، 1386). اما در سایر کشور ها ممکن است موسسات مستقل مروج این برنامه باشند. برای مثال در انگلستان مؤسسه ساپیر که موسسه خیریه آموزشی شناخته شده در جهان است به ترویج گسترده این برنامه می پردازد (هدايتی، 1393).

اولین کنفرانس ملی یافته های نوین حوزه یاددهی و یادگیری

در ایران نیز آموزش به مربیان پیش از دبستان بر عهده سازمان بهزیستی و آموزش و پرورش و در دهه اخیر هم مؤسسات علوم قرآنی این وظیفه را نیز بر عهده گرفته اند و مربیان را بر اساس آموزه های قرآنی تربیت می کنند. در گذشته مربیان پیش از دبستان در ایران از بین معلمان دوره ابتدایی انتخاب می شدند و مراکز خاصی برای تربیت آنها وجود نداشت و بر اساس همان آموزش های تربیت معلمی که برای آموزش به دوره ابتدایی گذرانده بودند آموزش های خود را در این دوره از سر می گرفتند.

در کشور های مختلف نحوه گزینش مربی بر اساس فرهنگ و استاندار های آموزشی متفاوت است برای مثال در کشور ژاپن داوطلبان پس از سپری کردن دوره های دو ساله کارآموزی و گذراندن آزمون های تایید صلاحیت و دریافت گواهینامه معلمی می توانند تقاضای استخدام خویش را به آموزش و پرورش ارسال نمایند. دوره های آزمایشی معلمان جدید از یک تا پنج سال طول می کشد و در طی این مدت قابلیت های شغلی و حرفه ای معلمان را راهنمایان، مدیران مدارس و همکاران با تجربه بررسی می کنند و چنانچه از عهده انتظارات برآمده باشند به استخدام دائمی وزارت آموزش و پرورش در می آیند(شوتاکاکورا، 1998). هچنین شرایط پذیرش افراد در این حرفه در کشور کانادا عبارتند از: علاقه به کودکان، انگیزه، خلاقیت، مهارت های ارتباطی، مهارت تعاملی و قدرت رهبری که برخی از این ویژگی ها از طریق مصاحبه با آنان مشخص می گردد(دفتر همکاری، 1378).

نظام تربیت معلم در انگلستان نظام باز و آزادی است، یعنی فارغ التحصیلان دانشگاهی سایر رشته های تحصیلی در صورتی که بخواهند در حرفه مربیگری به کار اشتغال ورزند می توانند با گذراندن یک دوره یک ساله و فراغیری برخی از دروس نظری در زمینه آموزش و پرورش و روش های تدریس و مهارت یابی در امر تدریس، پس از گذراندن امتحان، خود را برای اشتغال به این کار آماده کنند(آقازاده، 1380).

در کشور ایران مربیان بعد از گذراندن دوره های آموزش مربی برای پذیرش در مراکز پیش از دبستان به این مؤسسات مراجعه نموده. گزینش مربیان پیش دبستانی در ایران از زمانی که این دوره تحصیلی به بخش خصوصی واگذار گردیده بر عهده مدیران مراکز پیش دبستانی می باشد. مدیران در امر گزینش مربی آنها را تعیین صلاحیت نموده و داشتن مدرک مربیگری را از الزامات انتخابشان برای این حرفه می دانند.

بهبود شرایط انتخاب مربیان و در نتیجه افزایش کیفیت تدریس در این دوره می باشد. با یک نگاه ریزبینانه در ویژگی های شخصیتی و تخصصی مربیان می توان به کیفیت مربی پی برد. کیفیت مربی یکی از شاخص های اساسی برای کیفیت کلاس درس به حساب می آید و پیشرفت های علمی کودکان را به دنبال خواهد داشت. برای درک بیشتر مشکلات موجود در زمینه پذیرش مربیان باید به چالش های نیروی کار در این عرصه و راهبرد ها و حمایت از مربیان برای پایداری و تثبیت پرداخت. بر این اساس نیروی کار در دوره پیش از دبستان با چالش های فراوانی رو برو هستند و همین سبب کم توجهی افراد تحصیل کرده در رشته تخصصی این حرفه برای تدریس در دوره پیش از دبستان شده است. چالش های نیروی کار در این دوره عبارتند از: حقوق پایین(کومینگ⁷، 2015، فارکوهار⁸، 1997، پیترز، 2007، سامسیون، 2005)، موقعیت اجتماعی پایین(فارکوهار، 1997، پیترز، 2007)، شرایط کاری (کومینگ، 2015، فارکوهار، 1997، پیترز، 2007)، ترس از دیدگاه افراد جامعه (ساک، ساهین و ساهین⁹، 2012، کومینگ، 2015، فارکوهار، 1997، پیترز، 2007)، عدم حمایت توسط خانواده و دوستان(سامسیون، 2005، فارکوهار، 1997).

⁷. Cumming

⁸. Farquhar

⁹. Sak & sahin

اولین کنفرانس ملی یافته های نوین حوزه یاددهی و یادگیری

چالش های موجود برای نیروی کار در دوره پیش از دبستان سبب ناپایداری مربیان در این شغل شده است و این معضل در اکثر کشور ها قابل مشاهده است به گونه ای که در کشوری مثل استرالیا که یکی از کشور های پیشتاز در عرصه آموزش های پیش از دبستان است نرخ گردش نیروی کار^{۱۰} در دوره پیش از دبستان بین ۲۵٪ تا ۳۷٪ تخمین زده شده است (شورای مشورتی کمیته خدماتی وزارت آموزش و پرورش استرالیا، 2006).

پایداری نیروی کار در دوره پیش از دبستان یک اصل محوری در راهبرد های نیروی کار می باشد (^{۱۱}SCSEEC 2012) و برای بر خورد با ناپایداری نیروی کار در دوره پیش از دبستان باید تمهداتی اندیشه شود تا این مشکل به یک آسیب جدی برای کودکان تبدیل نشود. بدین ترتیب در ادامه به برخی از راهبرد های موثر برای پایداری طولانی مدت نیروی کار در دوران پیش از دبستان پرداخته خواهد شد که عبارتند از: افزایش نیروی کار مجبوب و تحصیل کرده، افزایش حقوق متناسب با آموزش طولانی مدت نیروی کار، ایجاد شرایط بهتر برای جذب مربیان، به رسمیت شناختن این دوره، ساعت کار کوتاه تر و تعطیلی بیشتر (کومینگ و همکاران، 2015).

مقاله حاضر سعی بر این دارد که شیوه های پذیرش مربیان پیش از دبستان در ایران را مورد بررسی قرار داده و راهبرد هایی جهت اصلاح شیوه های پذیرش ارائه دهد.

روش پژوهش

نوع پژوهش: پژوهش حاضر، توصیفی – تحلیلی است. در انجام این پژوهش رویکرد کیفی به کار گرفته شده است. برای جمع آوری اطلاعات از نظرات اعضای هیات علمی، دانشجویان دکتری و مدرسان استفاده شده است. پس از پیاده کردن متن مصاحبه ها، با محور قرار دادن نظرات آنها در زمینه حضور مربیان مرد در دوره پیش دبستانی گویه های مناسب استخراج شد.

جامعه آماری و روش نمونه گیری: جامعه آماری شامل اعضای هیات علمی، دانشجویان دکتری و مدرسان در حوزه پیش دبستانی که در سال 94 در دانشگاه ها و موسسات مشغول به تدریس بودند، می باشند.

روش نمونه گیری اولیه برای انتخاب اعضای هیات علمی، مدرسان و مربیان با تجربه هدفمند بوده است بدین معنا که افرادی انتخاب شده اند که در رابطه با موضوع پژوهش "نمونه های بارز" به شمار آمده و از اطلاعات ارزشمندی برخوردار باشند (ویلیامز^{۱۲}، 2006: 79). علاوه بر روش نمونه گیری هدفمند، در جریان مصاحبه ها از نمونه گیری شبکه ای^{۱۳} استفاده شده است (نوی^{۱۴}، 2008:32). در این شیوه، از اولین مصاحبه شوندگان خواسته شده است تا افراد دیگری که برای انجام مصاحبه پیرامون موضوع پژوهش مناسب می دانند را معرفی نمایند. در مورد اعضای هیات علمی، مدرسان و مربیان با تجربه حجم نمونه به صورت کمی محاسبه نشده است. برای پژوهش کیفی نمونه بسیار بزرگ یا کوچک توصیه نشده، بلکه حصول معیارهایی مانند اشباع داده ها^{۱۵} و تکرار اطلاعات کفایت حجم نمونه را نشان می دهد (آیناگ بازی^{۱۶} و لیچ^{۱۷}، 2007: 242). لذا در این پژوهش با 20 نفر (5 نفر مرد و

¹⁰. rates of staff turnover

¹¹. Standing Committee on School Education and Early Childhood

¹². Williams

¹³. network sampling

¹⁴. Noy

¹⁵. data saturation

¹⁶. Onwuegbuzie

¹⁷. Leech

اولین کنفرانس ملی یافته های نوین حوزه یاددهی و یادگیری

15 نفر زن) از اعضای هیات علمی، مدرسان و مربیان با تجربه مصاحبہ نیمه ساختار یافته انجام شده است. این مصاحبہ ها از ابتدای مرداد ماه 1394 تا آذر ماه 1394 به طول انجامید، و مدت زمان هر مصاحبہ به طور میانگین 60 دقیقه بود.

ابزار گردآوری اطلاعات و روش تجزیه و تحلیل داده ها: در این پژوهش، از مصاحبہ نیمه ساختار یافته استفاده شده است. پژوهشگر برای کسب دیدگاههای متخصصان (اعضای هیات علمی، مدرسان و مربیان) با آنان مصاحبہ انجام داده است.

به منظور تعیین روایی یا اعتبار ابزار مصاحبہ از روایی محتوا¹⁸ استفاده شده است. برای محاسبه پایایی مصاحبہ، ابتدا با 8 نفر مصاحبہ صورت گرفت. بعد از پیاده سازی عینی و خلاصه برداری از نکات مهم اظهار شده و مقوله بندی آنها، تمامی مطالب نوشته شده، خلاصه مطالب و مقوله های تعیین شده در اختیار همکاران پژوهشی حاضر و همچنین دو نفر آگاه به روش پژوهش قرار گرفت. آنها نیز با اعمال تغییرات و اصلاحات لازم، مقوله بندی ها و خلاصه های آنها را تایید کردند.

در این پژوهش، برای تحلیل داده های حاصل از مصاحبہ از چند گام پیروی شده که عبارتند از فراهم سازی¹⁹ داده ها، سازماندهی²⁰ داده ها، تحلیل و تلخیص²¹ داده ها در قالب مؤلفه ها از طریق کدگذاری متمرکز و ترکیب کردن کدها و در نهایت ارائه داده ها به صورت بحث (کرسول و همکاران، 2007: 148).

یافته ها

سؤال: آیا با شیوه هایی فعلی انتخاب مربیان پیش دبستانی موافق هستید؟ برای بهبود آن چه پیشنهادی دارید؟

تمام مصاحبہ شوندگان (20 نفر) عنوان کردند که روند انتخاب مربی به این گونه است که مربی بعد از دریافت مدرک در سامانه نام نویسی می کند و بعد به مرکز معرفی می شود سپس توسط مدیر مراکز انتخاب می شود. از زمانی که دوره های پیش از دبستان خصوصی شده است گزینش مربیان توسط مدیران مراکز صورت می گیرد. مدیران مراکز بیش از هر چیز کم توقعی مربیان در زمینه حقوق و مزايا و بیمه ملاک گزینش قرار می دهند. آنها افرادی را که حقوق کم تر در خواست کنند و بیمه نخواهند را بیشتر ترجیح می دهند و خیلی کم پیش می آید که مربیان را بر اساس عملکرد و تخصص انتخاب کنند. مصاحبہ شوندگان معتقدند که گزینش مربیان بهتر از قبل شده ولی هنوز چالش ها و مشکلاتی در آن وجود دارد. 90 درصد مصاحبہ شوندگان (18 نفر) با این شیوه گزینش مخالف هستند و در این راستا راهکار هایی را جهت بهبود وضعیت کنونی گزینش مربیان ارائه داده اند که در ادامه به آنها پرداخته شده است.

انتخاب مربی بر اساس تجربه و دانش: تمام مصاحبہ شوندگان (20 نفر) معتقدند که در زمینه گزینش مربی باید به تخصص، تجربه و دانش مربی در زمینه آموزش پیش از دبستان اهمیت داد و افرادی را انتخاب نمود که هدفشنan کسب تجربه و متبحر شدن در این عرصه باشد.

¹⁸. content validity

¹⁹. preparing

²⁰. organizing

3. condensing

اولین کنفرانس ملی یافته‌های نوین حوزه یاددهی و یادگیری

صاحبہ شوندہ شماره 1 معتقد است که باید دانش و تخصص مربی را بر اساس عملکرد یک ماهه مربی در مرکز مورد سنجش قرار داد و در صورت موفق بودن در این ارزیابی مشاهده ای او را نیز انتخاب نمود. صاحبہ شوندہ شماره 3 این گونه عنوان کرد که مربی به اندازه دانش و تخصصی که در این زمینه دارد عمل می کند پس مهم ترین معیار برای انتخاب مربی باید دانش او باشد.

صاحبہ شوندہ شماره 4 معتقد است که نبود مربی متخصص به یک ضعف اساسی در کشور ما در این دوره تبدیل شده است او اینگونه عنوان کرد که دلیل اصلی متحول شدن سیستم آموزش و پرورش در کشور هایی مانند ژاپن بعد از جنگ جهانی دوم انتخاب مربیان و معلمان متخصص بود، به نظر من این معیار باید در برنامه ریزی های دولت در سطح کلان باشد و این کم توجهی ناشی از ناآگاهی افراد جامعه در زمینه گزینش مربی است. صاحبہ شوندہ شماره 6 دانستن انواع روش های تدریس در دوره پیش دبستانی و علاقه مربی به کودک را در اولویت گزینش مربی در نظر داشت.

علاوه بر این صاحبہ شوندہ شماره 19 ارائه طرح درس توسط مربی برای گزینش را نیز مهم تلقی کرد. صاحبہ شوندہ شماره 17 نیز گذراندن دوره کارورزی را دارای اهمیت برای گزینش مربیان می دانست و دلیل خود را اینگونه عنوان کرد که مربیانی که دوره کارورزی را گذرانده اند قطعاً در محیط تجربه های زیادی را کسب کرده اند و با روش های تدریس و سختی های کار با کودکان در این دوره آشنا شده اند.

نظرارت شدید سازمان های متولی آموزش پیش از دبستان بر شیوه گزینش مربیان: تمام صاحبہ شوندگان (20 نفر) معتقدند که باید نظارت شدیدی به شیوه گزینش مربیان از طرف سازمان های متولی بهزیستی و آموزش و پرورش وجود داشته باشد. صاحبہ شوندگان شماره 2 و 13 معتقدند که گزینش مربیان را باید وزارت آموزش و پرورش بر عهده بگیرد. صاحبہ شوندہ شماره 15 عنوان کردند که اگر از طرف دولت در این زمینه سرمایه گذاری شود و مربیان توسط افراد اگاه در این زمینه انتخاب شوند مشکل اساسی در این زمینه نخواهیم داشت.

صاحبہ شوندہ شماره 17 عنوان کرد که باید شیوه گزینش مربیان اصلاح گردد و یک قانون محکم از طرف سازمان های دولتی برای شیوه گزینش مربیان وجود داشته باشد و نظارت شدید بر این قوانین و نحوه گزینش ها صورت گیرد در این شرایط تخلف و کم کاری و کم اهمیتی در این زمینه به حداقل می رسد. صاحبہ شوندہ شماره 12 معتقد است که فقط در صورت نظارت سازمان های دولتی بر این امر کیفیت گزینش افزایش می یابد.

حمایت مالی و رفاهی مربیان: تمام صاحبہ شوندگان (20 نفر) معتقدند که زمانی می توان مربیان متخصص و با تجربه را انتخاب نمود که آنها را از نظر مالی و رفاهی تامین نمود. صاحبہ شوندہ شماره 3 عنوان کرد که مشکل اساسی در انتخاب مربیان این است که مربیان حمایت نمی شوند. صاحبہ شوندہ شماره 5 معتقد است که مربیان را از نظر مالی و رفاهی تامین تا افراد متخصص و تحصیل کرده در این رشته جذب این حرفه شوند و در این صورت است که مدیران مراکز هم قدرت انتخاب بیشتری برای مربیان خوب دارند.

صاحبہ شوندہ شماره 6 هم عنوان کرد که برای مربیان باید یک حقوق ثابت در نظر گرفته شود مثلاً حقوق اداره کار تا در این صورت بتوان افراد متبحر تر و تحصیل کرده را در این عرصه جذب کرد. صاحبہ شوندہ شماره 7 نیز معتقد است که سازمان هایی که مجوز مربیگری را به مربیان می دهند باید آنها را نیز از نظر شغلی و مالی حمایت کنند. صاحبہ شوندہ شماره 11 معتقد است که اگر حقوق و مزایای خوبی برای مربیان در نظر گرفته شود در این صورت آنها خوب کار می کنند و می دانند که در صورت کم

اولین کنفرانس ملی یافته های نوین حوزه یاددهی و یادگیری

کاری با این حقوق مزايا کار خود را از دست می دهنند در نتیجه خوب گوش می کنند و فعال هستند. پس حقوق و مزايا بسیار مهم است و به سادگی نباید از کنار آن گذشت.

گواهی سلامت جسمی و روانی: تمام مصاحبه شوندگان (20 نفر) معتقدند که مربيان قبل از انتخاب شدن باید گواهی سلامت از نظر جسمی و روانی را دارا باشند. مصاحبه شونده شماره 10 این گونه عنوان کرد که باید از مربيان قبل از انتخاب تست روان شناسی گرفته شود. مصاحبه شونده شماره 20 و 9 عنوان کردند که مربيان باید از نظر جسمی عاری از هر گونه بیماری باشند به همین منظور باید قبل از انتخاب شدن معاینه کامل شوند.

آزمون از افراد متقارضی ورود به این عرصه قبل از آموزش: مصاحبه شونده شماره 5 و 16 معتقدند که افراد متقارضی برای آموزش در دوره های تربیت مربي آموزش و پرورش و بهزیستی باید مورد ارزیابی قرار گیرند. در این صورت، میزان علاقه آنها به کار در دوره پیش از دبستان و داشتن پیش زمینه آنها به وسیله تحصیل در رشته های مرتبط مورد سنجش قرار می گیرد. به این روش می توان افراد با تجربه تر و با انگیزه تر را برای حضور در این دوره ها و مربي شدن انتخاب نمود.

بحث و نتیجه گیری

این مقاله شيوه های پذيرش مربيان پيش دبستانی را مورد بررسی قرار داده است و طی مصاحبه اى که با متخصصان و مربيان با تجربه در اين زمينه انجام گردید راهكارهایي جهت اصلاح و بهبود وضعیت شيوه پذيرش مربيان را ارائه دادند.

يافته های حاصل از مصاحبه نشان داد که در زمينه پذيرش مربيان هیچ نظراتی از طرف سازمان های دولتی وجود ندارد. مصاحبه شوندگان معتقدند از زمانی که اين دوره تحصيلي به بخش خصوصی واگذار شده است فقط مدیران هستند که حق انتخاب مربيان را دارند. آنها معتقدند در صورتی که نظارت وجود نداشته باشد و برای مدیران قوانین خاصی برای ناختاب مربي در نظر گرفته شود محدودتر شده و در انتخاب خود تجدید نظر می نمایند.

واقعیت این است که مدیران مراکز به دلیل کمبود بودجه در زمينه انتخاب مربي بيش از هر چیز به کم توقعی مربيان توجه می نمایند به این معنی که حقوق پایین بخواهند و درخواست بیمه نکنند. در نتیجه بیشتر از افرادی استقبال می کنند که بار مالی کمتری را به مرکز وارد نمایند. مدیران هم خودشان از اين وضعیت ناراضی اند و معتقدند که زمانی می توان از مربيان با کیفیت بالا در این عرصه استفاده نمود که یا از طرف دولت حمایت مالی شوند و یا از طرف خانواده کودکان این حمایت وجود داشته باشد.

اکثر تحقیقات قبلی برای مثل، (طالب^{۲۲}، ۲۰۱۳؛ چئون^{۲۳} و همکاران، ۲۰۱۶؛ هور^{۲۴} و همکاران، ۲۰۱۶؛ فینچ^{۲۵} و همکاران، ۲۰۰۹ و تیلباری^{۲۶}، ۲۰۰۴) نشان داده اند که زمانی آموزش با کیفیت بالا در دوره پيش از دبستان ارائه می شود که بتوان از مربيان آموزش دیده، متبحر و با کیفیت بالا استفاده نمود، در صورتی که بیشتر افراد متقارضی برای کار در مراکز پيش دبستانی در رشته تخصصی این دوره تحصیل نکرده اند و به اجبار مدیر مرکز دوره های آموزشی مربي را می گذرانند. مربيان متبحر هم به

²². Taleb

²³. Jeon

²⁴. Hur

²⁵. Fenech

²⁶. Tilbury

اولین کنفرانس ملی یافته‌های نوین حوزه یاددهی و یادگیری

دلیل حقوق پایین این شغل را رها کرده و یا اصلاً به این عرصه کاری وارد نمی شوند. علاوه براین، افرادی که تحصیل کرده و رتبه علمی بالایی دارند، با وجود تجربه ای که در این زمینه دارند تلاش می کنند که به شغلی دیگر با حقوق و مزایای بیشتر وارد شوند.

همسو با تحقیقات (کومینگ، 2015؛ فارکوهار، 1997؛ پیترز، 2005؛ هال کینون^{۲۷} و همکاران، 2014 و فینچ و همکاران، 2010) دستمزد پایین یکی از اساسی ترین چالش های موجود برای پذیرش یک مریبی با تجربه و متبحر و یا ناپایداری نیروی کار در این عرصه شغلی است. با توجه به این که آموزش با کیفیت بالا در این دوره تحصیلی مد نظر تمام افراد است، زمانی که این نکته در نظر گرفته می شود اینگونه استنباط می شود که حقوق پایین و امکانات کم با آموزش با کیفیت بالا متناقض هستند. مدیران مراکز در صورت در نظر گرفتن حقوق پایین بدون بیمه و مزایای دیگر مجبور به پذیرش مریبی با تحصیلات پایین هستند و این موجب پایین آمدن کیفیت تدریس می شود زیرا تحصیلات و کیفیت تدریس همسو با هم در حرکتند.

احتمال دیگر هم این است که اگر مریبی با تحصیلات بالا و حقوق کم وارد این عرصه شغلی شود (کومینگ، 2015 و فینچ و همکاران، 2009) ممکن است به دلیل انگیزه پایین، علاقه نداشتن به کودکان و یا نبود شغل مناسب با امکانات بیشتر کم کاری کرده و یا نسبت به این شغل دلسرد باشد و فقط وظیفه خود را مراقبت از کودکان بداند نه آموزش آنها و سعی در اجرای روش هایی برای پیشرفت علمی کودکان.

درصد بالایی از افراد شرکت کننده در پژوهش حاضر همسو با تحقیقات (کومینگ، 2015 و جئون و همکاران، 2016) معتقدند که مدیران باید قبل از اینکه به حقوق و مزایای مریبیان پیش از دیستان در زمینه پذیرش آنها توجه داشته باشند باید به دانش و تخصص و تجربه آنها توجه نمایند زیرا این دوره برای کودکان دوره حساسی است و تاثیر زیادی در پیشرفت علمی کودکان در دوره های بعدی تحصیل دارد. علاوه براین، تحقیقات نشان داده است زمانی که مریبیان تحصیلات بالا و تجربه بیشتری دارند کودکان نیز پیشرفت بیشتری خواهند داشت.

صاحبہ شوندگان معتقدند که سنجش دانش و تجربه مریبی در زمینه تدریس به کودکان و توانایی به کارگیری انواع روش های تدریس مناسب با این دوره تحصیلی توسط مدیران مراکز برای انتخاب مریبی خوب کمک وافری به آنها می کند. برای مثال این عقیده را دارند که مدیران مریبیان مورد نظر را برای یک دوره یک ماهه در مرکز پذیرش کنند و آنها را در طول این مدت زیر نظر بگیرند به عبارتی دیگر آنها را ارزشیابی کنند و در صورت ارائه آموزش با کیفیت آنها را انتخاب نمایند. یک راه دیگر این است که از آنها مدرک کارورزی تقاضا کنند و داشتن مدرک کارورزی و کار در مراکز پیش از دبستان را برای گزینش آنها و دادن مجوز برای کار در مرکز پیش دبستانی با اهمیت بدانند.

نکته اصلی که باید مورد توجه مدیران مراکز قرار گیرد این است که وقتی تحصیلات مریبیان با هم مقایسه می شود این نکته معلوم می شود که کودکانی که مریبیان آنها دارای مدرک بالاتری هستند پیشرفت علمی بیشتری نسبت به کودکانی که مریبیان آنها مدرک دیپلم و کارданی هستند دارند. علاوه براین، باید این نکته را نیز در نظر داشته باشند که دارا بودن گواهینامه مریبگری لزوماً نشانه تخصص و صلاحیت مریبیان نخواهد بود زیرا همان گونه که تحقیق (کومینگ، 2015) نشان داده است برخی از مریبیان دارای گواهینامه روش های مناسب برای تدریس به کودکان را نمی دانند و طرح درس مناسبی را نظر ندارند و یا علاقه ای به کار با کودکان ندارند.

²⁷ . Hall- Kenyon

اولین کنفرانس ملی یافته‌های نوین حوزه یاددهی و یادگیری

از نکات جالب و قابل توجه در این مقاله این است که مصاحبه شوندگان راهکاری را در زمینه سنجش علاقه و صلاحیت فردی مربیان ارائه داده اند که از این قرار است، افراد متقاضی برای ورود به این عرصه شغلی قبل از ثبت نام برای گذراندن دوره مربیگری از آنها آزمونی در زمینه میزان علاقه به کودکان یا داشتن پیش زمینه و اطلاعاتی از دروس تخصصی رشته پیش از دبستان یا انگیزه آنها برای انتخاب این شغل گرفته شود و در صورت کسب امتیاز موردنظر و تایید صلاحیتشان در این زمینه آنها را برای حضور در دوره های تربیت مربی ثبت نام نمایند تا این دوره را بگذرانند و این هم در نظر داشته باشند که این آزمون از آزمون انتهایی دوره کاملاً مجزا باشد و امتیاز آن در آزمون انتهایی تاثیر نداشته باشد.

از موارد دیگری که مصاحبه شوندگان تاکید جدی بر ان داشتند، داشتن گواهینامه سلامت جسمی و روانی بود. همسو با تحقیق هال کینون و همکاران (2014) سلامت مربیان چه از نظر ظاهری که در روحیه کودکان بسیار تاثیرگذار است و چه از نظر روانی و جسمانی می تواند برای کار در این دوره یکی از الزامات اساسی تلقی گردد. در صورتی که مربی از بیماری رنج ببرد به طور کاملاً مستقیم در آموزش، صبر و حوصله آنها برای کار با کودک و همچنین کمبود انرژی برای انجام فعالیت های فیزیک مورد نیاز برای کار با کودک تاثیر گذار خواهد بود که این مشکل کاملاً متناقض برای کار با کودکان است زیرا کار با کودکان انرژی بسیار زیادی را می طلبد.

متأسفانه مدیران مراکز در بسیاری از مواقع تنها چیزی را که در زمینه انتخاب مربیان در نظر نمی گیرند تقاضای گواهینامه سلامت می باشد. این توصیه از طرف مصاحبه شوندگان تا حد زیادی می تواند به این معضل اساسی که برخی از مربیان شاید دچار بیماریهای خاص باشند و یا افسرده باشند و یا مشکلات خانوادگی از قبیل طلاق و یا از دست دادن نزدیکان دارند و حس می کنند کار با کودکان در روحیه ای آنها تاثیر مثبت داشته باشد و به این کار روی آوردنده کمک نماید.

همسو با تحقیق فینچ و همکاران (2009) گسترش مراکز پیش از دبستان و کمبود نیروی متخصص، متبحر و با تجربه بخصوص در مناطق محروم و همچنین چالش های موجود برای مربیان پیش از دبستان، مدیران مراکز را وادار به انتخاب مربیانی می کند که حداقل شرایط لازم برای ورود به این حرفه را داشته باشند در صورتی که دلایل بسیار زیادی وجود دارد که مربیان پیش از دبستان باید از بیشترین صلاحیت ها و دانش، تخصص و تجربه برخوردار باشد. به دلیل اهمیت این دوره تحصیلی مسئولان و والدین کودکان نمی توانند این انتظار را از مدیران مراکز داشته باشند که از افرادی که مدرک ندارند و یا به طور صحیح و با کیفیت بالا آموزش ندیده اند برای تدریس در این دوره تحصیلی استفاده کنند. علاوه بر این، این یافته ها از آموزش با کیفیت بالا و استفاده از مربیان با تجربه و دانش تخصصی در این زمینه حمایت می کند زیرا مصاحبه شوندگان معتقدند که مربیان با کیفیت بالا سیستم آموزش در این دوره شده که هم به پیشرفت علمی کودکان، هم به رشد حرفه ای خودشان و هم به افزایش کیفیت این سیستم آموزشی کمک خواهد کرد.

منابع

- آفازاده، ا. (1380). بررسی وضع موجود کارورزی در مراکز تربیت معلم آذربایجان شرقی، شوراء تحقیقات آذربایجان.
- جواهر فروش زاده، ع. (1381). طرحی برای بهبود نظام تربیت معلم ایران اسلامی، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه شیراز.
- دفتر همکاری حوزه و دانشگاه. (1378). فلسفه تعلیم و تربیت، تهران: انتشارات سمت.

اولین کنفرانس ملی یافته های نوین حوزه یاددهی و یادگیری

دفتر همکاری های بین المللی. (1378). نوآوری های آموزشی و تربیت معلم در کشور های مختلف.

زینلی، ج. (1386). میزان انطباق برنامه درسی گرایش پیش دبستانی و دبستانی با اهداف آموزشی برنامه از نظر دانشجویان در سال تحصیلی 1385-1386، پایان نامه کارشناسی ارش، دانشگاه آزاد واحد خوارسگان.

سازمان پژوهش و برنامه ریزی آموزشی. (1389). راهنمای برنامه و فعالیت های آموزشی و پرورشی دوره هی پیش دبستانی، تهران. وزارت آموزش و پرورش، دبیرخانه شورای عالی آموزش و پرورش.

سلسبیلی، ن. (1371). بررسی دیدگاه مدرسان و دانشجو- معلمان (پژوهشی در قلمرو تعلیم و تربیت مدام (العمر)، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تهران. سلطانی، ل. (1390). آموزش و پرورش پیش از دبستان (ویژه والدین، مریبیان و متخصصان آموزش و پرورش پیش از دبستان)، نشر مداد سفید.

سند برنامه درسی ملی. (1391). تهران: شورای عالی آموزش و پرورش.

صفی، ا. (1391). آموزش و پرورش و مدیریت پیش دبستانی و دبستانی در ایران و تحولات آن، تهران: انتشارات ارسباران.

لیاقتدار، م. (1380). گزارش تحقیقی از وضعیت آموزش عملی معلمان در ایران. فصلنامه پژوهش در مسائل تعلیم و تربیت، (2) 13 و 14.

هدایتی، م. (1393). مطالعه تطبیقی دوره های تربیت مریبی برنامه «فلسفه برای کودکان» در ایران و کشور های پیشرو و ارائه الگوی مناسب برای ایران. دوفصلنامه تفکر و کودک، 5(1)، 105-138.

یونسکو. (1996). یادگیری گنج درون، تهران، انتشارات دفتر همکاریهای علمی و بین المللی آموزش و پرورش، 1376.

Creswell, J. W., Hanson, W. E., Plano, V. L.C., & Morales, A. (2007). Qualitative research designs selection and implementation. *The counseling psychologist*, 35(2), 236-264.

Cumming, T. (2015). Early childhood educators' experiences in their work environments: Shaping possible ways of being an educator? *Complicity*, 12(1), 52.

Early, D. M., Maxwell, K.L., Burchinal, M., Alva, S., Bender, R. h., Bryant, D., & Henry, G.T. (2007). Teachers' education, classroom quality, and young children's academic skills: Result from seven studies of preschool programs. *Child development*, 78(2), 558- 580.

Farquhar, S. E. (1997). *A few good men or a few too many? A study of male teachers*, Department of Educational Psychology, Massey University

Feinberg, R.m., & Rahman, A. A. (2001). A causality test of the relationship between bank and credit union lending rates in local markets. *Economics Letters*, 71(2), 271- 275.

Fenech, M., Sumsion, J., & Shepherd, W. (2010). Promoting early childhood teacher professional in the Australian context: The place of resistance. *Contemporary Issue in Early Childhood*, 11(1), 89-105.

Fenech, M., Waniganayake, M. & Fleet, A. (2009). More than a shortage of early childhood teachers: Looking beyond the recruitment of university qualified teachers to promote quality early childhood education and care. *Asia- Pacific Journal of Teacher Education*, 37(2), 199-213.

Green, L. (1997). Philosophy for children: One way of developing children's thinking. *The Journal of Philosophy for children*, 13(2),

Hall- Kenyon, K.M., Bullough, R. V., Mackay, K. L., & Marshall, E.E. (2014). Preschool teacher well- being: A review of the literature. *Early Childhood education Journal*, 42(3), 153-162.

Hur, E., Jeon, L., & Buettner, C.K., (2016, June). Preschool teachers' Chil- centered Beliefs: Direct and indirect association with work climate and job- related wellbeing. In *Child & Youth Care Forum*, 45(3), 451-465.

Jeon, L., Buettner, C.K., & Hur, E. (2016). Preschool teachers' professional background, process quality, and job attitudes: A person – centered approach. *Early Education and Development*, 27(4), 551-571.

Kayhan, H. N., & Kilic, D. (2011). Preschool teacher training systems in Turkey and European Union Countries. *Social and Behavioral Sciences*, 15, 3748-3752.

- McLanahan, S., Edin, K., & Gibson- Davis, C. M. (2005). High hopes but even higher expectations: The retreat from marriage among low – income couples. *Journal of Marriage and Family*, 67(5), 1301- 1312.
- Noy, C. (2008). Sampling knowledge: The hermeneutics of snowball sampling in qualitative research, *International Journal of Social Research Methodology*, 11(4), 237-344.
- Onwuegbuzie, A. J., & Leech, N. M. (2007). A typology of mixed methods sampling designs in social science research. *The Qualitative Report*, 12(2), 281- 316.
- Peeters, J. (2007). Including men early childhood education: Insights from the European experience. *New Zealand Research in Early Childhood Education*, 10, 15.
- Sak, R., Sahin, I.T., & Sahin, B. K. (2012). Views of female preschool pre-service teachers about male teaching colleagues. *Procedia- Social and Behavioral Sciences*, 47, 586- 593.
- Sho Takakura, E. Y. (1998). Education in japan curriculum and instruction. *Synthesis SIGMA polit project teacher education in Europe: evaluation and perspective*. <http://www.fb3>.
- SumSION, J. (2005). Male teachers in early childhood education: Issues and case study. *Early Childhood Research Quarterly*, 20(1), 109- 123.
- Taleb, T.F.A. (2013). Job satisfaction among Jordan's kindergarten teachers: Effects of workplace conditions and demographic characteristics. *Early Childhood Education Journal*, 41(2), 143-152.
- Tilbury, d. (2004). Rising to the challenge: Education for sustainability in Australia. *Australian Journal of Environmental Education*, 20(2), 103- 114.
- Williams, N. (2006). *Social research methods*, Thousand Oaks: Sage.

Archive of SID